

[Clausager.]

da de Radikale styrkede ham. Akkurat det samme staaer de paa nu. Lad dem staa paa det, vi gaar imod det.

Kyed: Hvad angaar Afsnit II i Regeringsforslaget, som drejer sig om Oprettelse af en Renteudligningsfond, er der ikke i Udvalget fremkommet nogen Meddelelse, der har kunnet medvirke til Oplysning om den praktiske Betydning af de i Afsnittet foreslaaede Bestemmelser. Men gennem det Bidrag, der paa forskellig Maade er ydet til Belysning af Spørgsmaalet, ved Diskussion, ved Artikler i Pressen og ogsaa ved de Undersøgelser, vi for vort eget Vedkommende har foretaget, er vi kommet til det Resultat, at de i Afsnit II foreslaaede Bestemmelser er ganske uegnede til Fyldstgørelse af det Formaal, de skal tjene. Disse Bestemmelser Formaal, som er angivet i Bemærkningerne og ogsaa af den højtærede Statsminister ved Lovforslagets Fremsættelse, er nemlig dette paa langt Sigt at virke udjævrende paa Ejendomspriser og Produktionsvilkaar under skiftende Konjunkturer og derigennem skabe større økonomisk Tryghed for de til enhver Tid virkende Landmænd.

Ved Sagens første Behandling udtalte jeg, hvilket for øvrigt den højtærede Indenrigsminister erkendte Rigtigheden af, at Benyttelse af Gennemsnitsforrentningsprocenten som Grundlag for, om en Landejendomsbesidder skal indbetale til eller skal kunne faa Udbetaling af Udbytteudligningsfonden, vilde afstedkomme store Afvigelser og betydelige Urimeligheder for den enkelte Landmand fremfor Benyttelse af hans egen Forrentningsprocent. Jeg tillod mig at paapege, at i en Tid som den, vi nu er inde i, hvor vi har bunden Produktion for enkelté Produktionsgrenes Vedkommende, er den enkelte Landmand ofte delvis afskaaret fra at være sin egen Lykkes Smed, hvad Forrentningsprocenten angaar, og det er jo ogsaa blevet erkendt gennem Betænkningen fra det Gældsudvalg, som den højtærede Statsminister i sin Tid nedsatte, hvor det udtales, at Rentabilitetsmulighederne er forskellige fra Egn til Egn og forskellige efter de forskellige Landbrugs Størrelse.

Hertil kommer, at det i Praksis ikke er muligt for Landmænd, som ikke sidder godt ved Ejendommen, at betale den Afgift, som Lovforslaget kræver. En Landmand, der sidder godt ved sin Ejendom, kan gøre det, men det maa jo særlig være med Henblik paa de Landmænd, som har betydelig Gæld

paa Ejendommen, eller som ligger noget under Middelt med Hensyn til at kunne faa Udbytte af Ejendommen, at en saadan Udligningsfond skulde virke. Men hvorledes vil nu Forholdene komme til at arte sig for en saadan Landmand, der har omtrent den Gæld paa Ejendommen, som svarer til Ejendommens Handelsværdi, hvis Bestemmelsen i Lovforslagets § 18 gennemføres?

Ifølge denne Bestemmelse skal han her til Udligningsfonden indbetale $\frac{1}{2}$ Promille for hver Promille, Forrentningsprocenten paa hans Ejendom ligger over 4,5 af Ejendommens bogførte, det vil sige skattemæssige Værdi. Gaar vi nu ud fra Forholdene, som de laa i 1929, hvor Forrentningsprocenten for den bogførte Værdi laa omkring 6,2 i Gennemsnit, saa ligger Forrentningsprocenten for en saadan Gennemsnitslandmand 1,7 over de 4,5, som i § 18 er sat som Grænse. Vedkommende Landmand skal saa betale Halvdelen af Forskellen, det er 0,85 pCt. Da den bogførte Værdi ligger saadan noget som 25 pCt. under Handelsværdien, og naar vi regner med, at han har en Gæld paa sin Ejendom, der omtrent svarer til Handelsværdien — jeg vil for Nemheds Skyld vælge den sidste —, saa vil 6,2 pCt. af den bogførte, den skattemæssige Værdi svare til 5 pCt. Forrentning af Handelsværdien.

Han skal nu ifølge Bestemmelsen indbetale i Kassen 0,85 pCt. af den skattemæssige Værdi, der svarer til 0,65 pCt. af den handelsmæssige, og naar vi saa fra de 5 pCt.s Forrentning af den handelsmæssige Værdi trækker de 0,65, saa har han tilbage til sig selv 4,35 pCt.s Forrentning af Ejendommens handelsmæssige Værdi. Er det nu en Ejendom, som har en Førsteprioritet paa $4\frac{1}{2}$ pCt. og en Andenprioritet paa 5 pCt., og Gælden omtrent svarer til Ejendommens Handelsværdi, ja, saa kan denne Mand jo ikke klare sig, naar han skal indbetale et saadant Beløb til Udligningsfonden, selv i et saa godt Aar som 1929.

Det var endda Gennemsnitslandmanden, hvad Udbyttet angaar, der her var Tale om, men naar det er Gennemsnittet, vi regner med, maa der jo ogsaa ligge en hel Del under. De, der ligger over Gennemsnittet, kan nok klare det, men hvordan gaar det nu med en Landmand, som, hvad Udbyttet angaar, ligger under? Naar Gennemsnitsudbyttet er 5 pCt. af Handelsværdien, vil der naturligvis være mange Landmænd, der ligger med en Forrentningsprocent paa 4. En saadan Landmand skal nemlig svare den samme Procent som Gennemsnitslandmanden, altsaa de 0,65 i For-